

Obsah - Inhalt

1. Úvod	7
1. Einführung	8
2. Katalog	10
Zkratky období a kultur	10
2. Katalog	11
Abkürzungen der Zeiteinstufung und Kultur.....	11
3. Rejstříky (Register)	125
3.1 Rejstřík lokalit (Fundstellenregister)	125
3.2 Rejstřík dob a kultur (Register der Zeitstufen und Kulturen)	127
3.3 Seznam inventárních čísel předmětů na tabulkách (Liste der Inventarnummern der auf den Tafeln abgebildeten Gegenstände)	133
4. Literatura (Literaturverzeichnis)	142
5. Tabulky (Tafeln)	144

devátá hrabý, např. z Prahy – Jiaronic, Kalybis nebo Suchtois. Důležitý jen nově poznávaný nález zároveň hrabů mohylové kultury z Prahy – Braník a sídlištní objekty z jeho okolí. Saz ze Stareho – Černého Vola, odkud také pocházejí četné zlomky plasticky zdobené a hlazené desky oltáře, který bude publikován samostatně.

Najvíce nálezy tradičně spadá do období knovízské kultury, především její stáříské fáze. Vzdá se kdy se zemní práce se prováděly ručně, bylo možno zachránit řadu zárovných hrabů, i když tak často unikají při mechanických sklývkách. Zde jsou publikovány zároveň hrabý z Prahy – Kalybis, Kalyz, Nohvázi nebo Panenec. Za sítí se uvádí větší soubory z Prahy – Město, Dablic, Z vyhledávací oblasti jsou zde jen doplňky k hrobkám pohřebištním z Počapci, Nohovce nebo Opočna. Zajímavý je nález několika devátá hrabů z kypčopolské kultury z území nad Jizzerou, objevil jen jako mladší přírůstek ve starším objektu. Bylanická kultura je zastupována rozčleněnými hrabý z Jádlovské Vody a Sarnovnic, sídlištní dvěma objekty z Panenských Břevčích.

Do bu latěnkou reprezentuje osová polozemnice z Chyně, která je součástí známého hrobkovo hrobu a nálezy z oppida v Českých Lhovicích, získané z místní školy. Sídlištní z dávné fáze jsou zastoupena hlavně nálezy z jižní poloviny Čech, z Velké Turně nebo Zahrzen, rovněž zárovním hrobem z Velvar či doplňky k velkému pohřebištní v Třebusicích.

Z raně středověkého období je možno se např. zmínit o „znovuobjevení“ dávného hrabkovo hrobu v Praze – Břevnově. Z hradiště Levého Hradu pochází početné množství náleží, získaný výzkumem St. AÜ v r. 1920 nebo 1921, ke kterému se dosud neobjevily žádné příslušnou dokumentaci.

Rád bych poděkoval vedoucímu pravěkého oddělení P. Šantroukovi za umožnění vypracovat tyto sbírky, redaktorovi F. J. M. Trefnému za jeho stálý zájem a řešení Archeologického ústavu L. Jiráčkovi a N. Venclové za možnost využít ústavní archiv. Můj děk též i K. Štěpánovi za jeho cenné připomínky, kterým bych rád věnoval tento díl, dodatečně k jeho jménu.